

LA CAMPANA DE GRACIA

A LA TAULA DE LA SORT QUI NO POSA NO TREU.

¡Mano limpia!.. Bola vá!!

CASTANYAS.

CALENTAS y grossas! crida la Providencia desde un raconet del Cel, fent giravolta 'l tornillo del tornador que roda com la roda de la fortuna. ¡Calentas y grossas!...

Jo no sé de que vé la costum de fer per Totsans la castanyada. Casi m' inclino á creure que sent com es Totsants lo sant de tothom y mereixent com mereix tothom castanyas un dia ó altre, se l' hi reservan á cada hù per aquest dia, senyalat, á fi de sortirne de cop y volta.

**

Pero 'l fet de la veritat es que hi ha gent que cada dia de l' any ne menjan, y gent que deurian menjarne cada dia.

Un rector que deixa l' estola per pendre la pistola y la boca del calze per la boca del trabuch, un bentutxo que perque Mossen Arcís l' hi ha dit se llansa á la montanya, mes tip de fé que un moltó, un pillet que s' agrega ab ell ab l' instint de pescar algunas ocasions de ferse 'ls seus, un vell mitj xacrós per las feridas de la guerra dels set anys, que no ha deixat alsant carlista per seguir, un heréu mitj tronat que á mes d' heréu vol ser héroe ab lo sant fi de pescar una pubilla, mediant l' intercessió del Conde de la Lletuga ó del Pare Rapé, y uns quants tipos mes per l' istil que amagan la seva cara de llatrocini y devastació ab lo lema de «Deu, patria y rey» ¿que mereixen sino un tip de castanyas. allá hont se 'ls trobi?...

**

Una beata que comparteix los dias fent novenas á Sant Joseph y fomentant la guerra civil are convertintse en recaudadora de suscripciones, are delxant á la Junta carlista l' amagatall del seu oratori per deliberar: un quidam mes xarraire que en Calsas y mes poruch que un foch follet, de aquells *ajalateros* á qui la cara se 'ls estira ó se 'ls arronsa segons las cosas ván malament ó bè, un capellá ab barba que 's lamenta de que no puga anar afeytat y ab fandillas pèl carrer: un tal Sr. Felip que fá escarafalls cada vegada que passant per davant de Sant Jaume véu l' iglesia convertida en quartel: tots aquells micos degenerats que no sentintse prou animosos per anarse 'n ab en Saballs, guardan lo seu retrato en lo devocionari ¿que mereixen sino un bon tip de castanyas á tot arréu ahont vajan?...

**

Aquesta gent que com lo burro de la fábula está mes contenta que 'l resto de la humanitat perque dú mes carga de pessetas, y que tot lo dia trona contra la llibertat y contra la República, perque aquesta iguala á tots los ciutadans davant la llei: que l' hi diu tiránica perque sense consideració á rich ni pobres reuneix en las reservas á tots les homes de vint anys: que anyora á n' en Narvaez y á 'n Gonzalez Brabo, y diu que en Castelar encare es pitjor: que está retreta de la política, y no mes pren part en ella per mormurar, queixantse sempre de que las cosas vajan tant malament: que tè por de l' *Internacional* y ab la seva conducta recelosa y explotadora no fa res mes que justificar sas últimas teorías: que 's créu ilustrat no mes perque porta armillero d' or y la camisa l' hi llú ¿que mereix aquesta gent sino un tip de castanyas que l' hi rosteixi lo ganyot?...

**

Y aquells altres que durant lo govern dels primers ministeris republicans, ab las sevas exigencias immoderadas los desacreditaren, y que avuy somican dihent que vé la reacció, no fent per evitarla altra cosa que somicar, com si volguessen provocarla: aquells que 's diuhen republicans y may han sabut enmotllar la seva conducta als principis que profesan, renegant sempre de la llei de las majorias, y erigintson amor propi en Déu de las sevas

afeccions: aquells que aixís que han deixat de ser ministres ó de ser empleats se 'n han anat de pet als banchs de l' oposició: tots aquells que de bon grat matarian la República, no mes pèl gustarro de veure que l' historia diria d' ells que eran les qui ploravan en son enterro ¿que mereixen també sino un tip de castanyas que 'ls espavili una miqueta?..

**

Y finalment los que al nom de «República federal» han engreixat als carlins ab las engrunas sobrantas de las sevas orgias desenfundadas, los que han obert las portas dels presidis, los que han bombardejat ciutats espanyolas, los que han recorregut lo mar tirantse sobre 'ls barcos mercants com l' esparver sobre 'l pobre aucell, los que batejats ab lo nom de piratas, han demostrat ab los seus fets que aquet titol encare 'ls feya honor: lo panxut Contreras, escoria de tots los partits, lo gata-maula Roch Bárcia, l' hipócrita mes malvat d' Espanya, l' infelís Maza y tota la restant collecció de notabilitats de cantonada ¿que mereixen?..

¡Ah aquets mereixen á mes de una racció de castanyas peladas una racció de panallets ab estrignina!

La República, la llibertat, la patria n' han rebut tantas de castanyas de las sevas mans, que per molts que se 'ls ne dongan los ne quedarán á deure.

Pero que rebin al menos las necessarias per inutilisarlos, ja que no poden rébre totas las que 's mereixen.

BATALLARAS

Alemania será una de las primeras potencias que regoneixerá la República espanyola. Avis als que havian somniat colocar al tro no espanyol un prínceph d' aquell país.

En Lobo ha donat las sevas explicacions y sembla que tant lo ministre d' Ultramar com lo resto del govern, s' han dat per satisfets de la seva retirada de Cartagena.

Are no falta mes sino que 'l país se 'n enteri y que 'l país quedi satisfet també.

Los barcos estrangers ván estar mirantse com los piratas de Cartagena 's tiravan damunt dels mercants saquejantlos y enduhentse 'ls cap al port de las sevas piraterías.

Sembla que 'l Mapa d' Europa s' haja capgirat y que l' Africa comensi de Pirineus enllá.

En Ruiz Zorrilla ha anat á Madrit. Molts han sigut los seus amichs que l' han visitat.

Ell s' ha guardat molt de donar *tés* per ordre alfabetich com en sos millors temps.

Lo que es are ja no pot donar res mes que la bona nit á las esperansas progressistas.

Un periódich de Marsella «*Le petit provensal*» publica un article contra 'l conde de Chambord. Lo general de Marsella que déu ser una especie de Gaminde, ab aquest motiu suprimeix lo periódich.

¡Particularitats de un general que vol rey y potser trobará poble!

Los carlins del baix Aragón han tirat á terra l' histórich castell de Caspe.

Allí s' hi celebrá 'l célebre pacte que decidí 'l destino de la corona aragonesa.....

Y aquesta gent que aixís destrueix monu-

ments histórichs de tanta valia 's diu tradicionalista.....

¡Ah! De l' inquisició en avall ja no saben lo que 's pescan!..

Los carlins del Nort han posat pena de la vida á tothom qui propali noticias contrarias á la *santa* causa.

De segur que 'ls firmants del bando, á dre-ta lley han de ser los primers fusellats, per quan res mes contrari á la *santa* causa que un bando tant insensat.

Lo de Fransa s' ensorra.

La monarquía ja ni en lo seno de la mateixa Assamblea té la majoria que s' creya.

Contats los vots, pert.

Si consultan al país, lo sufragi l' ensorra també.

La República á Fransa queda assegurada.

Si á pesar de tot, s' obstinan en ferla caure, no será sense que cubreixi ab las sevas runas á tots los republicans.

Esperansa: esperansa!

En Cucala, segons noticias se retira á la vida privada.

Ha fet gefes de la seva partida á son germá y á son fill.

Ja s' déu haver fet prou rich.

Desde que hi ha carlins á la provincia de Valencia han cremat quinze estacions, y totas las casillas dels guardias.

La civilizació 'ls enfarfega.

Lo corresponsal del *Times* confessa que las baixas dels carlins en Pont la Reina pujan á 600.

Unas quantas com aquesta, y 'ls defensors de Déu aviat en lo Cel hi estarán estrets.

Hem vist una moneda dels cantoners de Cartagena.

Es de plata ab mescla de plom.

Hi ha un lema que diu:—«*Revolució.*—*Cinch pessetas.*»

Cinch pessetas: es barata aquesta revolució.

Los carlins de 'n Santes han assotat publicament á algunas donas per no haver guardat en las funciones religiosas la deguda composura.

¡Ay de nosaltres si arribessin á triumfar!

No 'ns hauriam de posar mal suro á l' esquena.

Densá que en Loma corra pèl Nort ha donat ja 33 tunyinas als carlins.

Si tots los gefes ho fessin aixís, aviat no hi hauria carlí ab las costellas sanceras.

Lo ministre dels Estats-Units ha regalat á n' en Castelar un magnífich retrato de 'n Washington.

Desitjém que l' hi donga també 'ls fets.

REPICHHS

Lo bisbe d' Urgell es lo predicador de la carcundería del Nort. Surt als balcon y desde allí 'ls arenga, excitantlos á agafar las armas contra la República.

Lo bisbe d' Urgell es l' últim caical de la causa absolutista!..

A Igualada en Tristany vá voler celebrar lo dia de Sant Rafel donant un ball.

Com que no mes podian entrarhi 'ls gefes, los soldats rasos s' amotinaren als crits de «Abaix los galons, tots som iguals» y altres per lo istil.

En Miret vá sortir á ferlos un predicot; mes ells l' hi cridaren «¡que baile!»

De modo que aquesta gent que volen l' absolutisme, quant lo trindrian lo treurian al crit de «¡viva l' anarquia!» per que lo qu' es lo colectivisme ja fá molt temps que l' practican.

¡Ah! quina rahò tenim los que dihém que las ideas carcundas son ja mortas!..

TEATRO DE ESPANYA.

Fent un drama federal que molt al poble agradaba.

Va veure un actor que á dalt lo teatro se incendiaba.

Lo crit de ¡¡foch!! se sentia crits de ¡¡auxili!! y ¡¡asistencia!!

y entre 'l poble encar hi habia qui deya (ab impertinencia)

—¡¡No hi ha por!! ¡¡que 's fassi 'l drama!!

¡¡no será res!! ¡¡endavant!!

(y lo teatro mentres tant

per fóra feya la flama)

—¡¡Lo drama s' ha de suspendre!!

¡¡primé hem de apagar la llama!!

¡¡sense teatro no hi ha drama!!

¡¡aixó es no volguerho entendre!!

¡¡Ajudéunos!! (esclamaban)

uns ho feyan, altres nó

y 'ls del esquerrá-cantó

contra dels actors cridaban.

(Uns ab agua, altres de escama,

mols als actors ajudaban

y 'ls imbécils continuaban

—¡¡volem lo drama!! ¡¡lo drama!!

—¡¡primé 'l teatro!! (ls actors)

¡¡lo drama vindrá despres!!

(y per fe 'ls actors l' esfors

que 'l teatro no 's cremes,

perque van volguer salvar

primé lo teatro que 'l drama.)

(lo grupo del cantó esclama)

—¡¡Doneu lo que hebeu de dar!!

¡¡mals actors!! ¡¡actors bunyols!!

¡¡sou del programa que enganyall

—¡¡ingrats!! (los actors y molts.)

¡¡son del teatro de l' Espanya!!

¡¡y avans que actors. ... espanyols!!

Si 'l teatro fos Espanya

y 'ls actors los federales

jo crech que 'l que dich no es fals

y es rahó que á ningu enganya,

y en áquest cas los lectors

ja veuran qui te rahó

—si 'ls que ajudan als actors

ó 'ls que cridan al cantó.

GESTUS.

—Que ningu passi, diu en Saballs á un centinella: que no passi ni un mosquit.

Dit aixó 's fica á la casa del rector ahont s' havia allotjat. Comensa á barrinar quina 'n faria y al poch rato un mosquit xiulant l' hi passa per l' orella donantli una fiblada.

—¡Cabo de guardia! esclama irritat. Tanquéu lo centinella á la prevenció y demá se 'l passaré pel concell de guerra.

—¡Per quina rahó?

—Perque ha entrat un mosquit haventli manat jo que no n' entrés ni un.

Fora 'l cabo de guardia esclama:—Lo xiulet dels mosquits me recorda sempre 'l de las bala. ¡No hi puch fer més!

Problema.—Si una bala mata á un home, ¡dos bala que l' hi poden fer?

—Si una bala 'l mata, dugas es facil que l' enterrin y tot.

—¡En qué se semblan los carlins á las llocas?

—En que crian polls.

Lo rector de Flix volia arrancar las condecoracions al desgraciat Maturana, qui despres d' haverse batut ab tant d' heroisme tingué la desgracia de caure á las sèvas mans, ferit de mort.

En Maturana 's defensá, pero un tiro del assistent del rector, que al menos déu ser l' escolá, l' estengué mort per terra.

Lo rector de Flix vejé que las condecoracions brillaban. Algunas d' ellas tenian la forma de monedas..... y aixó dels capellans en certs cassos solen imitar á Davit: tocan l' arpa.

Los de la partida de 'n Savalls acreditan quinze socorros.

Carlí y mal pagat?..

Dificilment pot l' home arribar á mes degradació!

—¡En qué se semblan las potas de Carlos seté ab lo cap deis antichs caballers?

En que duhen casco.

EPITAFIS.

Jau aquí á tall de persona

un carlí que 's deya noble.

No ploreu: la sèva dona

l' auxilia 'l rectò del poble.

R. N.

Assi jau la reacció

en cos y ánima enterrada,

la que 's vejé aniquilada

per la ley y la rahó.

Ab los frets un tremoló

pèl febrer l' hi vá agafá,

y lo dia onze acabá

sa infame y vil existencia,

puig per curar sa dolencia

ja cap mes rey se trobá.

M. S.

Aqui hi descansa un fuster

que n' era tant y tant rata

que un dia avants de morir

ell mateix se feu la caixa.

F. R.

Jau aquí 'l partit carlista

llarch de mans y curt de vista.

Aquí s' hi enclouhen las cendras

del cabecilla Cendrós.

Podrá passarhi bugada

la senyora reacció.

Portéu devots un forch d' alls

sobre la tomba esplendent

que tanca 'ls bossins y 'ls trossos

de una corona de rey.

J. R.

En la ría de Bilbao los carlins tractavan d' incendiar los barcos mercants amarrats á la riba.

Per lograrho calaren foch á una gran barca-sa carregada de materias inflamables; pero l' aygua la portá per una direcció distinta de la que ells se creyan.

Per la afició que tenen á incendiar sembra que 'ls carlins serán los angelets que Déu destina á calar foch al mon lo dia del Judici final.

Gent aixís també serveixen.

Los carlins dias endarrera feren una descarga sobre 'l tren entre Sant Sadurní y Gellida.

Jo ja 'u veig: Tenen rábia que ningú corri mes qu' ells quan los empayta una columna, y aixó del carril los fá una enveja...]

Sembla que per Carlos lo ximple la corona d' Espanya es una cosa semblant á una subasta, la qual acostuma á anunciarse dihent:

—S' atmeten posturas.

Ningú negará que la cara de Carlos lo ximple es la mes apropósit per fer ganyotas.

Deya un carlista engabiati:

—Perque la casualitat

m' ha de dar tant mala sort?

¡Que vinga mil cops la mort

ó vinga la llibertat!

P. P.

Lo vapor cantoner Fernando 'l Católich tirat á pico pèls mateixos cantoners havia costat al estat 10 milions de rals.

Los cantoners son aixís.

Déu milions no costan res de robar.

Los de Cartagena han tractat de fer una nova sortida y han hagut de verificar una nova entrada.

L' artilleria dels sitiadors los ha fet salva y l' olor de pólvora 'ls mareja mes que 'l corre librement pèl mar saquejant barcos mercants.

En l' any 42 en Saballs va ser condemnat per lladre y per assassino.

Hi ha qui suposa que al neixe ja vá pendre las arracadas de la llevadora.

De todas las cosas no hi ha com venirme de mena.

CANTARELLAS.

Las fiors, la menta, la rosa

dius que 't roban hasta 'l cor,

Tambè me 'l roban á mi:

¡ey! traduhit en licor.

Me dius que sò un lladre, un cafe

assessino, burro, porch....

No 't cansis: dígam carlista

y aixis m' ho dius tot d' un cop.

B. N.

Entremitj dels molts disgustos

que 'm donas, tinch un consol,

perque sè que sent fustera

tindrè la caixa d' arrós.

T.

La major part dels torins

posarán estos lletreros:

—per ser animals més fieros

se lidiarán «Carlins.»

Eix soroll que 'l teu pit fá

ton amor pensava qu' era,

pero ¡ay! es... la minuteria

de ton rellotje que vá.

P. DE F.

¡Sabs perque al darme un requiebro

te contesto ab un regany?

Perque sempre jo 'l bó 'm quedo

y deixo anar lo sobrant.

V. DE LA G.

Vas donarme 'l teu retrato

tot guarnidet de diamants;

com que jó podia perdre 'l

lo vaig portar á empenyar.

J. R.

Los piratas cartegeners pensan armar en

curso á tots los barcos que han apresat y donar un trastorn á totes las costas.

Aviat podr  titularse l' insurrecció cantonal.—«Societat de robos y saqueigs, baix lo protectorat del colossal Contreras.»

Los carlins de la montanya han agafat contra 'ls gossos una verdadera tirria.

All  ahont ne troban un, l' estussinana   garrotadas: no hi ha remey per ell.

Uns diuhen que fan aix , perque de nits los gossos los lladran y no deixan acostarlos; mes altres, millor informats assegaran que 'l motiu d' exterminar la rassa canina, es l' afany d' evitarse una competencia en agafar l' hidrof bia.

CUENTOS

Joseph, p rtam las botas, deya un senyor al seu criat, desde 'l lit, avants de vestirse.

—Quinas vol?..

—Las que li donga la gana.

—Oh! es que n' hi ha unas que totes duas son del peu dret.

—Home: arr glau ab las altraz.

—Oh! es que las altraz duas son totes del peu esquerra...

—P rtan una de cada mena, animal.

Hist rich. Diumenje passat als despaigs de entradas   la Plassa de Toros hi havia grans empentas.

Un pagès que ja havia arribat davant de la reixa tres   quatre vegadas, y altraz tantas   empentas l' havian tret d' alli, al últim s' hi aferr ...

—Qu  vol vostè? l' hi pregunt  'l que despatxava.

—Jo?.. Una tercera per Vilassar.

Havia pr s la plassa de Toros per l' estació del ferro-carril de Mataró.

—Quin nom l' hi volen posar? deya un rect  al padri de una criatura que batejava.

—P sili 'l sant del dia: p sili dijous gras.

Un cessant gastaba tanta miseria que no sabent de que viure se 'n anaba   olorar los perfums dels guisados d' una fonda.

Lo fondista, qu' era bastant del puny estret, ho va saber, mes ignoraba que fos   causa de la miseria; aixis es que va tractar de explotarlo y li digué:

—Fill, si vol venir   olorar los meus guisos desd' avuy m' ha de donar una pela.

—Tingui, digué 'l cessant acostantli quatre rals al nas, olori, que jo ab los seus guisados no faig altre cosa.

Despres de brindar varios joves en un din  al que foren vonvidats per un amich en lo dia de son sant, 's dirigeix un dels concurrents   un altre molt aficionat als versos acrostichs, y li digue:

—Home fassi un brindis veste tambe. A lo que l' interpretat contest :

M' pot d  que fassi un brindis

si aix  no m' es cosa facil,

si veste vol ferlo, fòssil;

jo ja m brindo, veste brindis.

Un mestre d' esgrima molt tronat anuncia que per una onsa ensenyaria als mes ignorants de dar una estocada infalible.

—Veyam aquesta estocada, va dir un despres de afluxar la mosca.

—No hi ha res mes f cil: se posa en guardia, crus u los acers ab lo vostre adversari y deseguida crideu «la policia.» Lo vostre adversari 's gira y 'l passeu de part   part.

—Y 'ls padrins.

—Son los primers que fugen.
—Aix  es impossible.
—Mes impossible era que jo hagues trobat una onsa y vost  v u com la he trobada.

Un borni apost  ab un que no ho era que ell hi vey mes ab un ull que 'l altre ab dos.

—Que n , digué 'l altre.

—Que s  respongu  'l borni: jo 't veix dos ulls y t  no me 'n veus mes que un. He guanyat la posta.

EPICRAMAS

Vindr n   agafar l' armari digu  ahí 'l noy de 'n Sever) y 'ls vehins l' hi preguntavan

—Perque.

—Perque es cantoner.

En Bartom u pregunt    un senyoret dels mes fins,

—Don Pau, qu n ofici fa?

—Jo, negoci ab bestia.

—C m diu?

—Recluto carlins.

P. P.

Escribintne aquell romanso en Pere s' ha desplomat, està clar, si l' ha copiat ab una ploma de ganso.

V.

Tenint ganas de robar los carlins, sens saber qu , dels matxos d' un carret  los morrals se van fer dar.

Quan ell entr  per busca 'ls los v  cridar desde dins:

—Per qui son aquests morrals?..

—Per qui son? Per los carlins.

P.

Lo m u amo està molt gras deya en Jordi   n' en Ros s; pero noy... quina estranyesa! parla mes gras de lo que es!

B.

Un ruch don  un cop de qua al pobre Mossen Damià, y aquest esclam :—Cuidado! no veus que sí 'l t u germ !

P. P.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remes xaradas   endavinallas que ser n insertadas segons son m rit los ciudatans Caball Escuat y Cuas, Gestus, F. M., Un vagamundo, Sabatas y Mitjas-blavas, Tap de barral, Un federal de Santa Coloma de Queralt, Blanch de Tay , Carnicer de Vilanova, Un grapat d' unglas, Prudenci Modest   Ignocent, Joan Rafee, Cachendi, Titani de Figueras, Bròquil, V. J. I., Somnia-truytas, Pepis Sabaté, Un Poy, Pau Pall s, Lo Bisbe, Faliubet, Reputiu, F. Gior y Ll. Tres tranquils, Jacob y un T. de Sabadell.

Vicari P. Los seus versos no poden anar ni ab rodas.—Jacob. Y 'ls seus ni ab corriolas.—Sabatas y mitjas-blavas. De tant poca gracia com fan los seus epitafis, casi 's poden taixar de desgraciats.—V. S. I. Las sevas cantarelles son molt fluixas.—Papanatas. Insertar m alguna cosa de lo que 'ns remet.—Josep Ponas. Idem, idem.—Manyetada. Idem, de lienzo.—F. M. Y tambe   vost .—Un vagamundo. Y   vost  tambe.—Lo Bi-be. Vost  no mereix ser menos.—Faliubet. Y molt menos ho mereix vost .—F. Gior y Ll. Lo far m content en lo que pugu m.—Tres tranquils. Estigan tranquils, que alguna coseta hi anr .—Joan Rafee. Mil gracias per lo que 'ns remet: veur m de compl ure'l.—Cabo Simon. Los versos de vost  tenen alguns assonats equivocals.—Pepet Plom. Ja v u que algun tant corretjit, alguna cosa de vestí hi ha anat.—A. F. O. Aprofitar m ab molt gust los seus epigramas: en quant   la poesia sentim no poder compl ure'l.—Anton Cansons. La seva composició es ben versificada; pero es vulgar en la forma, y en quant al pensament no es pas gens nou.—S. Aisua y Cl s. Per ser dirigida la poesia   la persona   qui 's dirigeix, la veritat es massa decent.—Ali Mahomet. Fa bé de torcarse'n   l' Arabia, perque aqui 'l turba lo turba.—Miraneyas. Las sevas cantarelles son fluixetas; no obstant fassin d' altraz y procuri tenir mes xispa.—Reputiu. En prosa hi p  anar alguna cosa de lo que en vers nos envia.—Un Ingl s del Port s. Ba quant   lo seu

també si s' arregla una mica.—Gestus. Quan reberem la seva poesia, ja teniam l' article fet, ab lo mateix tiel y desarrollant id ntich pensament; per so, mil gracias.

SOLUCIÓ

  los dos xaradas y a la endavinalla del número anterior.

En la primera xarada

sols un MA-TA-L S se veure:

molt VI-RAM en la segona

y en la endavinalla la L.

PRUDENCI MODEST   IGNOCENT.

Han endevinat las tres solucions los ciudatans Cachendi, Una fustereta y una fusterassa, Tapot de Sant Andréu, Un somnia truytas, Joan Rafee, y un grapat d' unglas.

Han endevinat las 1.  y 2.  los ciudatans Carnicer de Vilanova, Maria de la caterra, Un inglés del Portus, M. Eumor, Un blanch de Taya, Un federal de Santa Coloma de Queralt, Dos llanuts de Sabadell, La faresa, La Cinteta de 'n Cintet, Lo guenyo de ca 'n Carbassa, Tap de Barral, Un Puigcerdan s, Un Tarrassench enamorat, y En Sabatas y Mitjas-blavas.

Han endevinat las 1.  y 3.  los ciudatans Un vagamundo, F. M., Papanatas, Lo bisbe y Gestus.

Han endevinat la 1.  no mes los ciudatans Joseph Ponas, Lo cego de ca 'l Senat, L' influ, Pepis Sabaté y Mañetada. Y la 3.  solzament l' ha endavinada en Caball Escuat y Cuas.

XARADA

F  mes de un tres invertit que de tot hu la desgracia

esta vil carcunderia

que dos no deixa all  ahont passa.

Mes lo tot arreglar 

un home honrat, de molta  nima

Castelar se diu de nom

y es la gloria de la patria.

UN TAL PELENDENGAS.

II.

Ma prima es un article

de segona 'n t  tothom:

dos prima es un cabecilla,

jefe de columna 'l tot.

AVI VELL.

ENDAVINALLA.

Soch mol esp s   molt clar,

tinch boca y molt enguleixo,

mes despres ho restituexo

sens tenir de mastegar.

Cuant tinch la boca tancada

dos orellas solch tenir

pero may hi puch sentir....

Que no la has endevinada?

PAU PALL S.

(Las solucions en lo pr xim número.)

ANUNCIO.

GRAN LAMINA

DE LA

REPÚBLICA DEMOCR TICA FEDERAL.

Litografada   tres tintas por el inteligente artista Tom s Padr .

Podemos asegurar que es la mas importante de cuantas se han publicado hasta ahora y la mas adecuada para corporaciones oficiales, colegios y escuelas de educacion, Oficinas, Ateneos, Círculos, Casinos, etc.

Está impresa sobre papel del mas superior y mide 4 palmos de alto por 3 de ancho.

Su precio es solo de 12 reales para que puedan adquirirla todos nuestros correligionarios   quienes la recomendamos.

Se halla de venta en varios establecimientos de esta ciudad y en la libreria de Lopez, Rambla del Centro núm. 20.

Imp. de la V y F de Gaspar, Ataulfo, 14.

I. Lopez, editor, Rambla, 20.

(Continuará en el próximo número.)

(Continuará en el próximo número.)

(Continuará en el próximo número.)

(Continuará en el próximo número.)

(Continuará en el próximo número.)

(Continuará en el próximo número.)

(Continuará en el próximo número.)

(Continuar  en el próximo número.)